

Det andet Endringsforslag til samme Post er af en aldeles formel Natur. Det er nemlig Udvalgets Mening, at det altid er rigtigt i Finantsloven at have paa eet Sted de Udgifter samlede, der gaae i et bestemt Dilemmed, saaledes at det er let at erholde det fornødne Overblik over, hvad der er anvendt i ethvert enkelt Dilemmed. Medens Udvalget altsaa ikke har havt Noget at erindre imod, at der ydes et Bidrag af 10,000 Rd. af Sorø Academie til det nævnte Dilemmed, har det dog maattet fastholde, at Posten bliver budgetteret paa den af Udvalget foreslaaede Maade, saaledes at den opføres her og ikke, saaledes som af Ministeriet er foreslaaet, under Sorø Academie.

Hvad angaaer det tredje Endringsforslag, da gaaer det ud paa at foretage en Forandring i Palaiet ved Kalleboderne. Saaledes som de nuværende Skorstene der ere indrettede, er det uundgaeligt, at der kommer Røg, navnlig i det Værelse, hvor Kobberstiksamlingen er opbevaret, og det ligger navnlig deri, at Ovnen bliver saa sjældent opvarmet — saavidt jeg veed, kun to Gange om Ugen —, at der ikke tilveiebringes det fornødne Træk deri. Det er derfor foreslaaet at forene de forskjellige Skorstensrør, som gaae fra flere forskjellige Kaffelovne, i eet større rør derved at tilveiebringe bedre Træk, blandt Andet derved at Skorstenen jævnlig opvarmes ved Varmen fra andre Kaffelovnrør i samme Bygning. Dette er vistnok den hensigtsmæssigste Fremgangsmaade for at faae den Mangel hævet, som er tilstede, og da det synes at være et billigt Forlangende, har Udvalget ikke villet modsætte sig det.

Varfod: Det er ganske vist en høist ubehagelig Ting at maatte tage Ordet imod en foreslaaet Pengebevilling, der angaaer en anerkjendt dygtig Mand, som udelukkende har opoffret sig til Modersmaalets Studium. Naar man tager Ordet imod en saadan Bevilling, faaer det let Udseende af, at Grunden, hvorfor man gjør det, er den, at man enten slet ikke interesserer sig for Sagen, som den angaaer, eller ikke finder den vigtig nok til Understøttelse, og kommer man ud over den Be-

skyldning, saa vil det saa meget snarere siges, at man ikke har Forstand derpaa, at man dømmes derom, som den Blinde om Farverne, og at det kun er derfor, man finder, at den foreslaaede Bevilling er enten tildeels upassende eller dog uheldig. Men selv om dette ikke skulde siges, er det saa meget sikrere, at det vil findes mange, som ville sige, at det maa have sin Grund i en personlig Uvillie, at det er Uvenskab eller Fjendskab eller andet Lignende, der her fører Ordet, og siger man det ikke ligefrem, vil man dog ganske sikkert sige, at det er haardhjertet at tale mod en Bevilling til en anerkjendt dygtig Mand. Jeg skal imidlertid ikke lade mig affrække af det Ubehagelige, der saaledes kan være i at tage Ordet; uagtet det naturligvis er dobbelt ubehageligt, naar det her maa tages baade imod den ærede Minister og imod det hele Finantsudvalg, og naturligvis ikke kan blive behageligere derved, at det skeer af en Mand, der staaer saa ene her i Salen som neppe nogen Anden. Jeg har dog ikke gjort det Allermindste for at formindste det Ubehagelige ved min Stilling, idet jeg med velberaad Gu ikke, forinden jeg har taget Ordet, har talt med en eneste Rigsdagsmand derom. Jeg har kun, hvad der forekom mig at være min Pligt, i Forbigaaende sagt til den høitærede Cultusminister, at jeg vilde komme til at stille mig i dette Forhold til Sagen, men jeg har ikke søgt at paavirke en eneste Rigsdagsmand eller at hverve en eneste Stemme for min Ansøelse; jeg staaer altsaa for Dilemmet saa ene i denne Henseende, som det er muligt at staae. — Naar det, i hvad der her er meddeelt os, er sagt, at Hr. Levin „er den Første og hidtil den Æneste her i Landet, der udelukkende har gjort Modersmaalets Studium til sin Dypgave“, saa seer det ud, som om det er et Citat af, hvad Hr. Levin selv har skrevet; men jeg har en Formodning om, at, om det endog skulde være et nok saa nøiagtigt Citat, er det dog unøiagtigt, som det saa ofte vil findes at være, naar enkelte Ord udrides af deres Sammenhæng; thi jeg kan ikke troe, at Hr. Levin selv har villet fremsføre noget Saadant til sin anbefaling. Hvad vil nemlig de Ord sige: „den Æneste, som udelukkende“ har gjort det eller det til sit Studium? Det, at han